CHƯƠNG 2227

Sư huynh Thần Hoàng

Pháp lực trong cơ thể lão hòa thượng tuôn trào,瞬间 ngưng tụ một lớp màng bảo hộ tại miệng vết thương của lão.

Sau đó máu ở miệng vết thương không còn chảy ra ngoài nữa.

“Tiểu thí chủ Hạ Nhân... con dao găm này của ngươi từ đâu mà có?”

Lão hòa thượng nhìn con dao găm, có phần kinh hãi: “Vì sao ta lại cảm nhận được thần lực Phật môn vô cùng vô tận và quy tắc đại đạo thiện lành từ trên con dao này?”

Hạ Nhân xoay con dao găm trong tay một vòng, nói: “Dao găm à... là sư phụ tặng cho ta!”

“Sư phụ ngươi?” Lão hòa thượng kinh ngạc hỏi: “Sư phụ ngươi lại là người nào?”

Hạ Nhân cầm dao găm, nhẹ nhàng dùng nó gõ lên vai mình, chậm rãi nói: “Sư phụ ta à... lúc trước công tử đây đến đài Công Đức Vô Lượng gì đó của Bạch Tượng Thần Quốc ngộ đạo, gặp một người phụ nữ trung niên!”

“Bà ấy nói tư chất ngộ đạo của ta không tệ, Phật tính cũng không tệ, bèn thu ta làm đệ tử ký danh!”

“Còn tặng ta một con dao găm!”

“Hộc… hộc…” Hơi thở của lão hòa thượng trở nên dồn dập hơn vài phần: “Ngươi nói gì? Người phụ nữ trung niên… là… là vị nào?”

Hạ Nhân không lập tức trả lời, mà cứ lặng lẽ nhìn chằm chằm lão hòa thượng trong hai nhịp thở.

Lão hòa thượng hỏi: “Ngươi nhìn ta làm gì?”

Hạ Nhân nói: “Đại sư… tâm tình của ngài dao động hơi nghiêm trọng đấy, người xuất gia phải bình thản…”

“A Di Đà Phật…” Lão hòa thượng vội niệm một tiếng Phật hiệu, sau đó điều chỉnh tâm tình, tiếp tục hỏi: “Tiểu thí chủ, người phụ nữ kia có nói thân phận của mình không?”

Hạ Nhân nói: “Sư tôn ta nói, bà ấy là Bạch Tượng Thần Đế, muốn thu ta làm đệ tử chân truyền hạch tâm!”

“Hộc…” Lão hòa thượng hít sâu một hơi: “A Di Đà Phật… thí chủ có vận khí lớn thật… không không không… phải nói là sư đệ có cơ duyên lớn mới đúng!”

Người đàn ông bên cạnh nói: “Sư bá… người đừng để hắn lừa… tên này nhìn một cái là biết không phải người tốt!”

“A Di Đà Phật… không sao, không sao…” Ánh mắt lão hòa thượng lại quét qua con dao găm trong tay Hạ Nhân: “Pháp khí Phật môn này không thể làm giả!”

Hạ Nhân nói tiếp: “Nhưng ta đã từ chối!”

“Cái gì?” Lão hòa thượng nói: “Bạch Tượng Thần Đế đích thân muốn thu ngươi làm đệ tử, vậy mà ngươi lại từ chối?”

“Đúng vậy!” Hạ Nhân nói: “Ta bảo... ta tu đại pháp Huyền Môn, hơn nữa đã có truyền thừa rồi, nên không tu đạo pháp Phật môn nữa!”

“Thần Đế nói, nếu không muốn làm đệ tử chân truyền thì làm đệ tử ngoại môn cũng được!”

“Đúng rồi!” Lão hòa thượng nói: “Đệ tử ngoại môn cũng được mà, tuy không phải chân truyền, nhưng vẫn có thể nhận được chân truyền của Thần Đế, ngươi còn có thể kiêm tu pháp môn Huyền Môn!”

Hạ Nhân nói: “Sau đó ta lại từ chối, thế là trở thành đệ tử ký danh của lão nhân gia Thần Đế... Này... ngài nhìn xem, đây là lệnh bài đệ tử của ta!”

Hắn lại lấy ra tấm kim bài mà Bạch Tượng Thần Đế đưa lúc trước, cho lão hòa thượng xem.

Lão hòa thượng gật đầu thật sâu, nói: “Tốt... quả nhiên là đệ tử dưới trướng Bạch Tượng Thần Đế!”

“Bần tăng pháp hiệu Hư Không, cũng là đệ tử của sư tôn, có điều lão nạp là đệ tử ngoại môn; sư đệ, đệ có thể gọi ta là sư huynh Hư Không!”

“Ừ!” Hạ Nhân nói: “Nếu mọi người đều là sư huynh đệ đồng môn, vậy ta cũng không làm khó ngài nữa!”

“Ngài xem này... cái này cho ngài!” Hắn lấy khúc xương tím vàng Bạch Tượng kia ra, đưa cho Hư Không.

Dù sao những thứ bên trong đã sớm được Hạ Nhân ghi nhớ, sao chép rồi lấy đi.

“A Di Đà Phật...” Hư Không nhận lấy khúc thần cốt, trong mắt lập tức lộ ra vẻ vui mừng, nói: “Không tệ, không tệ... bên trong quả nhiên có truyền thừa của Thần Đế, chính là mười tám tượng lực của Bạch Tượng tộc chúng ta!”

“Tiểu sư đệ, đệ đúng là phúc tinh của Bạch Tượng tộc chúng ta!”

“Dật Minh, còn không mau bái kiến sư thúc...” Hư Không nhìn người đàn ông phía sau.

Người đàn ông này tên Bạch Dật Minh, là Thánh tử của Bạch Tượng Thần Quốc, còn Bạch Ngọc Tắc bị Hạ Nhân bắt giữ chính là Thánh nữ của Bạch Tượng Thần Quốc.

Hai người Thánh nữ và Thánh tử còn là đạo lữ của nhau.

“Hừ...” Bạch Dật Minh hừ lạnh một tiếng, không trả lời.

“A Di Đà Phật... nếu đều là người một nhà!” Lão hòa thượng nói: “Tiểu sư đệ, bây giờ đệ có thể trả sư điệt Bạch Ngọc Tắc lại cho ta không?”

Bạch Ngọc Tắc nói: “Sư bá, còn có Bạch Dật Trần nữa, tên này cũng bắt Bạch Dật Trần...”

“Ồ?” Hư Không nói: “Còn có Bạch Dật Trần à... tiểu sư đệ, làm phiền đệ rồi...”

Sắc mặt Hạ Nhân sa sầm: “Sư huynh, huynh làm vậy là quá đáng rồi đấy!”

“Vừa rồi ta chỉ lấy một chân của huynh, theo thỏa thuận thì khúc thần cốt này là cho huynh, chứ đâu có nói sẽ giao người cho huynh!”

“Con mụ Bạch Ngọc Tắc này đã tiêu tốn vô số tài nguyên của ta, giờ là chiến lợi phẩm của ta rồi, ta nhất định phải mang đi!”

Hư Không nói: “Tuyệt đối không được... tiểu sư đệ, đệ có biết Bạch Ngọc Tắc là Thánh nữ của Bạch Tượng Thần Quốc chúng ta, liên quan đến thể diện của Thần Đế không?”

“Còn về bồi thường, lão nạp... lão nạp... không giấu gì sư đệ, lão nạp quả thật là một bần tăng...”

“Tiểu sư đệ, xin hãy nương tay!”

Vẻ mặt Hạ Nhân kiên quyết: “Không được... thế này đi, sư huynh Hư Không, ta cũng không làm khó huynh!”

“Hay là huynh đưa một chân còn lại...”

Ánh mắt Hạ Nhân nhìn về phía tay trái của Hư Không.

“Không không không không... tuyệt đối không thể, tuyệt đối không thể...” Sắc mặt Hư Không nhăn nhó: “Nếu mất thêm cánh tay trái, bản nguyên của lão nạp sẽ mất sạch!”

“Trái cũng không được, phải cũng không xong!” Hạ Nhân khẽ nhíu mày: “Vậy thế này đi... làm phiền huynh trở về một chuyến... mời lão nhân gia sư tôn đến đây!”

“Chuyện này ta sẽ đích thân bàn bạc với sư tôn!”

“Hả?” Vẻ mặt Hư Không lộ vẻ khó xử: “Tiểu sư đệ, đám đệ tử chúng ta ngày thường cũng khó gặp được sư tôn, đệ bảo ta đi mời sư tôn, thật sự làm khó ta quá...”

Hạ Nhân đưa con dao găm trong tay cho Hư Không: “Huynh mang vật này về, bẩm báo với sư tôn, cứ nói ta có chuyện cấp bách mười vạn phần, khẩn cầu lão nhân gia nhất định phải đến đây một chuyến!”

“Chuyện này liên quan đến hưng suy của Phật môn!”

“Huynh cứ yên tâm, nhất định người sẽ đến!”

“Ta ở Hạ gia cung kính chờ sư tôn giáng lâm!”

“Đi thôi!” Hạ Nhân vung tay, định đưa Trịnh Hồng Lộc rời đi.

Hư Không nói: “Tiểu sư đệ... đệ chờ đã...”

Hạ Nhân hỏi: “Sư huynh còn chuyện gì sao?”

Hư Không nói: “Thần Đế là sư tôn, hơn nữa còn là một trong ba nghìn vị Thần Đế có danh hiệu, dù sao đệ cũng chỉ là đệ tử... bảo lão nhân gia sư tôn đích thân đến đây liệu có thích hợp không?”

“Hay là sư đệ đi cùng ta đến Bạch Tượng Thần Quốc bái kiến sư tôn thì sao?”

Hạ Nhân xua tay: “Chuyện này nhất định phải nói tại Hạ gia của ta mới được!”

“Sư huynh cứ đi bàn bạc đi… tiểu đệ đảm bảo sư tôn nhất định sẽ đến!”

Hạ Nhân chắp tay, sau đó đưa Trịnh Hồng Lộc rời đi.

“Hạ Nhân… ngươi nghe cho rõ đây…” Bạch Dật Minh lớn tiếng nói: “Bạch Ngọc Tắc là đạo lữ của ta, cũng là sư điệt của ngươi… nếu ngươi dám động đến nàng, ta sẽ liều mạng với ngươi!”

“Tốt nhất ngươi nên quản cho chặt bàn tay bẩn thỉu của mình!”

Hạ Nhân mỉm cười, không buồn để ý, trực tiếp rời đi.

Hạ Nhân vừa về đến nhà, tất cả Thần Vương và trưởng lão trong gia tộc, cùng Kiều Tuệ Châu và Ôn Bất Vãn, đều lần lượt chạy đến.

Hạ Nhân mỉm cười, nói: “Không sao… chuyện đã qua rồi!”

“Chân Chân… con đi thu xếp sơ qua đại điện gia tộc chúng ta, lát nữa sẽ có một vị Thần Đế trở về!”

“Những người còn lại, ai về chỗ nấy, giữ gìn bổn phận!”

“Băng Dao... thôi bỏ đi... Hồng Lộc, con đến đây... Bạch Dật Trần và Bạch Ngọc Tắc giao cho con, trông nom chúng cho cẩn thận, đừng để chúng chạy mất, cũng không được vô lễ với chúng!”

CHƯƠNG 2228

Thần Đế giáng lâm

Đại điện gia tộc đã được Tô Chân Chân dọn dẹp sạch sẽ không một hạt bụi!

Hạ Nhân đuổi tất cả mọi người ra khỏi đại điện gia tộc, sau đó một mình lặng lẽ ngồi trong điện.

Bên cạnh hắn chỉ còn lại Ôn Bất Vãn.

Không đợi bao lâu, Bạch Tượng Thần Đế đã đưa Hư Không và Bạch Dật Minh đáp xuống bên ngoài đạo tràng của Hạ Nhân.

Trực tiếp phớt lờ trận pháp phòng ngự của nhà họ Hạ!

“Đệ tử Hạ Nhân... cung nghênh sư tôn!” Hạ Nhân cung kính bước tới trước cửa đại điện, chắp tay hành lễ, nhưng không quỳ xuống.

Ôn Bất Vãn cũng đi theo sau Hạ Nhân hành lễ.

Bạch Tượng Thần Đế nhìn Hạ Nhân trước, sau đó lại nhìn Ôn Bất Vãn, nói: “Một cô nương thật xinh đẹp, Phật tính thật mạnh mẽ!”

Thần Đế lại nói: “Đừng cười ngây ra nữa... không mời ta vào uống chén trà sao?”

Hạ Nhân nói: “Vâng vâng vâng... sư tôn, mời người...”

“Hồng Lộc... đưa người lên đây!”

Sau đó Hồng Lộc lại đưa Bạch Dật Trần và Bạch Ngọc Tắc vào đại điện.

Tiếp đó, Hồng Lộc cũng đi ra ngoài.

Cửa đại điện và trận pháp khép lại, mọi người lần lượt ngồi xuống theo thứ bậc chủ khách.

Thần Đế ngồi ở ghế chủ vị, Hạ Nhân hầu bên cạnh, những người khác đều ngồi đối diện Thần Đế.

“Ngươi rất khá...” Thần Đế nhìn Hạ Nhân, nói: “Năm đó, lần đầu tiên bản đế gặp ngươi, ngươi chẳng qua chỉ có tu vi Thần Quân cảnh tầng ba. Từ lần trước chia tay đến nay, chẳng qua mới trôi qua một nghìn một trăm sáu mươi tám nguyên, vậy mà ngươi đã từ Thần Quân cảnh tầng ba đột phá lên Thần Tôn cảnh tầng một!”

“Tốc độ như vậy, e rằng khắp Thần giới cũng khó tìm được người thứ hai!”

“Đồ nhi, chẳng lẽ ngươi đã tu luyện Hương Hỏa đạo rồi sao?”

Không trách Thần Đế lại hỏi như vậy, quả thực tốc độ tu luyện của Hạ Nhân quá nhanh.

“Hả?” Không đợi Hạ Nhân trả lời, Bạch Ngọc Tắc ở đối diện đã kinh ngạc nói: “Ngươi ngươi ngươi... cô cô cô... sư tổ, tên này thật sự là Thần Tôn cảnh tầng một sao?”

Ban đầu, Bạch Dật Trần là người đầu tiên giao đấu với Hạ Nhân, sau đó bị Hạ Nhân nghiền ép. Hắn từng nói Hạ Nhân giả heo ăn thịt hổ, chắc chắn là Thần Vương cảnh.

Sau khi trở về Bạch Tượng tộc, hắn cũng nói như vậy với Bạch Ngọc Tắc, thế nên Bạch Ngọc Tắc vẫn luôn cho rằng Hạ Nhân là Thần Vương cảnh, chẳng qua chỉ cố tình hạ thấp cảnh giới mà thôi.

“Ừ!” Bạch Tượng Thần Đế gật đầu: “Sư thúc của ngươi quả thực là Thần Tôn cảnh tầng một... chẳng lẽ bản đế lại có thể lừa các ngươi sao?”

“Hít...” Bạch Ngọc Tắc hít mạnh một hơi lạnh: Trời ơi...

Ta đường đường là Thánh nữ của Bạch Tượng tộc, thiên tài số một của Bạch Tượng Thần Quốc, vậy mà lại bị người ta vượt cấp nghiền ép sao?

Tên này rốt cuộc là quái thai gì vậy?

Bạch Dật Trần bên cạnh cũng sợ đến mức sắc mặt trắng bệch.

Hạ Nhân lại mỉm cười, chắp tay với Bạch Tượng Thần Đế: “Đệ tử không tu luyện Hương Hỏa đạo!”

“Đệ tử tu luyện pháp tắc không gian!”

“Sở dĩ nhanh như vậy là vì khi còn ở Thần Quân cảnh, đệ tử đã ăn một quả 【Thích Ca Thần Quả】 cực phẩm, nhờ đó đột phá hai tầng... sau đó trong thần mộ Vu tộc lại bị người truy sát, trúng phải lời nguyền. Sau khi giải được lời nguyền, đệ tử lại đột phá thêm một tầng!”

“Cho nên sư tôn mới cảm thấy tốc độ tu luyện của đệ tử quá nhanh!”

“Ừ!” Bạch Tượng Thần Đế gật đầu: “Như vậy cũng đã rất nhanh rồi!”

“Năm đó, khi ngươi đạt được Thất Chú Thư và bị ba nghìn Thần Đế truy sát, bản đế biết người đó là ngươi. Nhưng chỉ một mình bản đế, lại tu luyện Đại đạo thiện, cũng không thể thay đổi quyết định chung của ba nghìn Thần Đế. Về sau ta muốn bảo vệ ngươi một phen, nhưng cũng không tìm thấy tung tích của ngươi!”

Nói đến đây, trên mặt Bạch Tượng Thần Đế lộ rõ vẻ áy náy.

Những người khác nghe vào tai, ai nấy đều kinh hãi như nghe sấm giữa trời quang.

Bách Lý Mặc, người đã lấy được Thất Chú Thư, chính là hắn sao?

“Còn một chuyện nữa, ngươi phải chú ý!” Bạch Tượng Thần Đế nói: “Trong tay ngươi vẫn còn một đôi Tế Đạo Âm Dương Thiền. Ta lo sau này các Thần Đế khác sẽ gây bất lợi cho ngươi!”

“Hả?” Hạ Nhân sững người, sau đó nói: “Không phải... đôi Tế Đạo Âm Dương Thiền này đã được đệ tử đưa cho Không Gian Thần Đế rồi sao?”

“Ông ta đã hứa với đệ tử rằng sẽ thông báo cho ba nghìn Thần Đế, hơn nữa còn sẽ hủy chúng trước mặt ba nghìn Thần Đế!”

Ban đầu, khi Không Gian Thần Đế mang Tế Đạo Âm Dương Thiền đi, ông ta còn nói sẽ cho Hạ Nhân một số lợi ích. Hạ Nhân từ chối, chỉ yêu cầu ông ta làm sáng tỏ chuyện này, để sau này bản thân khỏi gặp phiền phức.

Nhưng hôm nay nghe ý của Bạch Tượng Thần Đế, lão già Không Gian Thần Đế kia dường như vẫn chưa nói gì cả.

“Chuyện này... quả thực chưa có!” Bạch Tượng lắc đầu: “Nhưng không sao, nếu ngươi thật sự đã đưa đôi Âm Dương Thiền đó cho Không Gian, bản đế thay ngươi làm sáng tỏ cũng được!”

“Đa tạ sư tôn!” Hạ Nhân chắp tay.

Bạch Tượng Thần Đế nói: “Ngươi đã tìm được truyền thừa Thần Đế cho Bạch Tượng tộc chúng ta, nói đi, ngươi muốn phần thưởng gì?”

Hạ Nhân cười thật thà: “Đó đều là việc đệ tử nên làm, đệ tử không nên đòi sư tôn ban thưởng!”

“Nếu nói về phần thưởng, trước đó sư tôn cũng đã ban cho đệ tử rồi!”

“Chỉ là đệ tử lỗ mãng, đánh bị thương Thánh nữ, lại bắt giữ Bạch Dật Trần, xin sư tôn thứ tội cho đệ tử!”

Bạch Tượng bật cười: “Được, bản đế tha cho ngươi vô tội!”

Hạ Nhân phất tay, lấy dấu ấn Phật môn trong cơ thể hai người ra, nói: “Như vậy, đệ tử trả hai người này lại cho sư tôn!”

“Bạch Ngọc Tắc, đây là nhẫn và vòng tay của ngươi, ta không hề động vào bất kỳ món đồ nào của ngươi!”

Hạ Nhân lại trả nhẫn và vòng tay cho Bạch Ngọc Tắc.

Bạch Tượng Thần Đế nói: “Ta nghe Hư Không nói, ngươi đã tổn thất mấy lá thần phù cực phẩm...”

Hạ Nhân nói: “Chuyện nhỏ thôi, không đáng nhắc tới... việc này không cần sư tôn phải bận tâm. Sư tôn... đệ tử còn muốn giao dịch với người!”

Bạch Tượng nói: “Ta biết ngay tiểu tử ngươi chắc chắn có chuyện muốn tìm ta mà... được rồi, nói đi!”

Hạ Nhân nói: “Xin sư tôn cho lui hết những người bên cạnh!”

Bạch Tượng Thần Đế phất tay: “Các ngươi ra ngoài trước đi!”

Tất cả những người khác trong đại điện đều rời đi, nơi này chỉ còn lại Hạ Nhân và Ôn Bất Vãn.

“Sư tôn!” Hạ Nhân nói: “Gần đây người không cảm thấy có gì đặc biệt sao?”

Bạch Tượng hơi sững người trước câu hỏi của hắn: “Cảm giác đặc biệt... vi sư không biết ngươi đang nói gì, nói cụ thể xem!”

Hạ Nhân nói: “Chính là chuyện liên quan đến Phật đạo...”

“Ồ?” Bạch Tượng Thần Đế khẽ cau mày: “Không sai... quả thực bản đế có cảm ứng. Ta cảm thấy Phật đạo dường như đã hoàn thiện... nhưng đạo pháp Phật môn này không phải do ta hoàn thiện... chẳng lẽ Phật môn lại xuất hiện một cao nhân?”

Hạ Nhân nói: “Không không không... sư tôn, đệ tử chẳng qua chỉ là một tu sĩ cấp thấp Thần Tôn cảnh, sao có thể hoàn thiện đạo pháp Phật môn... chuyện là thế này...”

“Đệ tử... đã nhìn thấy một người đặc biệt!”

Bạch Tượng nâng chén trà lên nhấp một ngụm, hỏi: “Đặc biệt đến mức nào?”

Hạ Nhân nói: “Khi người này đột phá lên Thần Quân cảnh, đã thức tỉnh Phật đạo thần cách!”

“Cái gì?” Phật Đế kinh hãi đến mức thân mình run lên, đặt chén trà trở lại chiếc bàn nhỏ, giọng nói cũng thay đổi đôi chút: “Thật sao?”

“Điều này... điều này chứng tỏ... Phật pháp giữa天地 thật sự đã tự thành một đạo rồi... đạo pháp Phật môn của ta đã lọt vào hàng ngũ ba nghìn đại đạo, hiện giờ là đạo pháp thứ ba nghìn lẻ hai!”

“Người này đang ở đâu? Ta muốn gặp hắn!”

Hạ Nhân nói: “Sư tôn... người đừng kích động, trước hết hãy nghe đệ tử nói...”

“Được được được... không kích động... không kích động... ta nghe ngươi nói!” Bạch Tượng Thần Đế nói là không kích động, nhưng thân mình lại run rẩy, giọng nói cũng run theo.

Hạ Nhân nói: “Sư tôn à... người này không chỉ có Phật đạo thần cách bẩm sinh, mà còn thức tỉnh ba mươi ba thần khiếu!”

“Hả?” Bạch Tượng Thần Đế lại sững người, nói: “Cái này cái này cái này... là Phật Đế trời sinh rồi!”

“Mau, nhanh chóng đưa người này đến đây!”

Hạ Nhân gật đầu, nhưng không hề đứng dậy, chỉ nhìn Bạch Tượng Thần Đế: “Sư phụ... người này là người thân yêu chí cốt của đệ tử. Nếu nàng đi theo người, đệ tử sẽ đau lòng lắm...”

CHƯƠNG 2229

Thân vàng dát, điều kiện

Bạch Tượng Thần Đế nói: “Ngươi nói cho ta biết người này, chẳng phải là muốn bản đế đưa nàng đi sao?”

“Bây giờ lại hết lần này đến lần khác ngăn cản, rốt cuộc là có ý gì?”

Bạch Tượng Thần Đế nhìn Hạ Nhân, trong mắt thoáng hiện vẻ nghi hoặc.

Không phải chứ... Thần Đế đại nhân, ngay chút hàm ý này mà cũng không nghe ra sao?

“Người thân rời xa ta, đệ tử... đệ tử... chỉ là hơi đau buồn mà thôi...” Hạ Nhân cố gắng khiến mình lộ ra một chút vẻ đau buồn.

Bạch Tượng Thần Đế nói: “Nếu ngươi có suy nghĩ gì thì cứ nói thẳng với bản đế!”

“Ờm...” Hạ Nhân suy nghĩ một lát rồi nói: “Tu vi của đệ tử thấp kém, hiện giờ lại bị những vị Thần Đế kia để mắt tới, e rằng sẽ gặp nguy hiểm đến tính mạng!”

“Xin sư tôn ban cho đệ tử vài phương pháp bảo mệnh!”

“Ừm...” Bạch Tượng Thần Đế trầm ngâm một lúc, khẽ cau mày rồi nói: “Chuyện Tế Đạo Âm Dương Thiền, ta sẽ giúp ngươi giải thích rõ trước mặt ba nghìn vị Thần Đế, việc này không thành vấn đề. Như vậy, các Thần Đế hẳn sẽ không tiếp tục ra tay với ngươi nữa chứ?”

Bạch Tượng nói: “Thế này đi, bản đế có một môn thần thông, ngươi cứ cầm lấy mà dùng!”

Trong lúc nói chuyện, Bạch Tượng Thần Đế lấy ra một chiếc mõ gỗ màu trắng.

Sau đó, Bạch Tượng Nữ Đế lại dùng đạo pháp và thần lực của bản thân ngưng tụ thành ba đoàn kim quang, hòa vào trong chiếc mõ gỗ. Rồi bà đưa nó cho Hạ Nhân, nói: “Ta có một môn thần thông tên là [Dát Thân Vàng]. Sau khi thi triển, cho dù đối đầu với Thần Đế, cũng có thể định thân chúng trong hư không suốt thời gian cháy hết nửa nén hương!”

“Bây giờ ta chia thần thông này thành ba lần, phong ấn vào trong mõ gỗ. Sau này mỗi lần ngươi gõ mõ, thần thông sẽ được kích hoạt một lần!”

“Có điều... tuy thần thông Dát Thân Vàng khá mạnh, nhưng dù sao nó cũng được lưu giữ trong mõ gỗ, không phải do bản đế đích thân thi triển, nên hiệu quả khó tránh khỏi bị suy giảm. Có thể định trụ Thần Đế trong vài nhịp thở đã là cực hạn rồi!”

“Nhưng nếu dùng với tu sĩ Thần Hoàng cảnh thì sẽ phát huy hiệu quả không nhỏ!”

Hạ Nhân nhận lấy mõ gỗ, hỏi: “Sư phụ... thứ này có tác dụng gì, là định thân trong hư không sao?”

“Ừ!” Bạch Tượng Thần Đế nói: “Đối với Thần Hoàng, nó có thể định thành thân vàng, thần hồn và thân thể đều không thể cử động!”

“Nhưng chỉ là định trụ, tạm thời phong bế sinh cơ, thần lực, đạo pháp... của đối phương, nói chung là định trụ tất cả, chứ không gây ra bất kỳ tổn thương nào cho người bị định. Điểm này ngươi phải nhớ rõ!”

Hạ Nhân lại hỏi: “Sư tôn, nó có thể duy trì bao lâu?”

“Bao lâu ư?” Bạch Tượng trầm ngâm một lát rồi nói: “Khó mà nói được!”

“Còn phải xem tu vi của đối phương. Nếu là một tồn tại Thần Hoàng cảnh tầng mười hai, ít nhất cũng có thể định hắn mười năm tám năm không thể cử động!”

“Nếu là Thần Hoàng cảnh tầng một, định hắn suốt một nguyên cũng chẳng thành vấn đề!”

“Còn nếu là Thần Đế, hẳn chỉ có thể định trụ trong vài nhịp thở!”

Hạ Nhân mừng rỡ khôn xiết: “Tốt quá... đa tạ sư tôn...”

“Cái đó... sư tôn... hay là làm phiền người thêm vài đạo thần thông vào trong chiếc mõ này được không?”

Bạch Tượng lắc đầu: “Không được... trong chiếc mõ này của bản đế nhiều nhất chỉ có thể bố trí ba đạo thần thông, thêm nữa thì không thể!”

Bạch Tượng Thần Đế nói: “Đồ nhi, ngươi còn yêu cầu gì thì cứ nói hết một lượt đi!”

“Vâng!” Hạ Nhân nói: “Gần đây đệ tử chìm đắm trong con đường sức mạnh, muốn tu luyện sức mạnh của Vu tộc. Trên người sư tôn có bản nguyên pháp tắc của Đại Đạo Sức Mạnh không? Nếu có, đệ tử muốn lĩnh hội một phen!”

“Không có!” Bạch Tượng lắc đầu, nói: “Trong thần giới, người có thể ngưng tụ thần cách sức mạnh ít ỏi vô cùng, tu sĩ tu luyện Đại Đạo Lực Lượng lại càng hiếm hơn. Hiện nay trong con đường sức mạnh, mười hai vị Phụ Thần đều không có ai, một số kẻ đạt Thần Hoàng cảnh cũng chỉ là hạng người tầm thường, hơn nữa ngày thường rất khó gặp được bọn họ!”

“Bản đế không có loại pháp tắc này!”

“Điều này quan trọng với ngươi lắm sao?”

Hạ Nhân chân thành gật đầu: “Vâng, sư tôn. Vật này cực kỳ quan trọng đối với đệ tử!”

“Được rồi!” Bạch Tượng Thần Đế gật đầu: “Bản đế tuy không có vật này, nhưng lại có thể chỉ cho ngươi một nơi bí cảnh!”

“Bí cảnh?” Hạ Nhân sững người, còn tưởng mình nghe nhầm.

Bạch Tượng Thần Đế nói: “Đại Đạo Sức Mạnh khá đặc biệt. Chính thần sức mạnh một người độc chiếm một phần khí vận, xưa nay chưa từng có phụ thần!”

“Vì vậy sức chiến đấu của Thần Đế sức mạnh cực kỳ mạnh mẽ!”

“Tương truyền năm xưa, Thần Đế sức mạnh từng giao thủ một chiêu với Chúa Tể Chi Thần!”

“Một quyền ấy hủy thiên diệt địa, nhưng cuối cùng không rơi xuống người Chúa Tể Chi Thần mà rơi vào dãy núi trăm nghìn ngọn của [Thần Quốc Thiên Huyền]!”

“Sức mạnh của một quyền này đã được thu liễm, không hề lan tỏa!”

“Vì vậy, sau khi quyền lực rơi xuống núi, nó ngưng tụ mà không tan. Không những không phá hủy dãy núi trăm nghìn ngọn, thậm chí cây cỏ trên núi cũng không bị hủy hoại, chỉ có đạo pháp sức mạnh vô cùng vô tận được lưu lại trong hư không giữa núi non!”

“Theo thời gian, nơi đó dần hình thành một bí cảnh!”

“Người của Thần Quốc Thiên Huyền đều gọi bí cảnh này là [Cảnh Giới Chúa Tể]!”

“Đệ tử hiểu rồi!” Hạ Nhân nói: “Ý của sư tôn là bảo đệ tử đến Cảnh Giới Chúa Tể lĩnh hội Đại Đạo Sức Mạnh sao?”

“Không phải!” Bạch Tượng Thần Đế lắc đầu: “Đạo pháp Đại Đạo Sức Mạnh huyền ảo thần kỳ kia là pháp tắc của chính thần Đại Đạo Sức Mạnh. Chỉ bằng Thần Tôn cảnh tầng một như ngươi, dù có đến đó cũng không lĩnh hội được chút da lông nào!”

“Ý của bản đế là, trong toàn bộ thần giới, những cao giai tu sĩ tu luyện Đại Đạo Sức Mạnh đều sẽ đến nơi này ngộ đạo.”

“Ngươi muốn tìm bản nguyên hoặc pháp tắc thì đến đó sẽ gặp được những tu sĩ tu luyện Đại Đạo Sức Mạnh kia, vừa hay có thể giao dịch với họ!”

“Có điều, những người này ai nấy đều thần thông phi phàm, sức chiến đấu mạnh mẽ, ngươi phải cẩn thận một chút!”

“Đa tạ sư phụ!” Hạ Nhân đã hiểu.

Có điều, muốn đến Cảnh Giới Chúa Tể thì trước hết phải đi tới Thần Quốc Thiên Huyền.

Giờ đây đi đến bất kỳ nơi nào trong thần giới cũng không tốn nhiều công sức, dù sao bên cạnh hắn còn có Trịnh Hồng Lộc!

“Sư phụ, còn một chuyện nữa!” Hạ Nhân chắp tay nói: “Người mà đệ tử nói với người là một nô tỳ của đệ tử, trên người nàng có dấu ấn thần nô do đệ tử gieo xuống!”

“Vì vậy, sư tôn, trong thời gian nàng tu luyện, người không thể loại bỏ dấu ấn trên người nàng, bởi vì điều này cực kỳ quan trọng với đệ tử!”

“Đợi đến khi tu vi của nàng đột phá Thần Đế cảnh, dấu ấn nô lệ trên người nàng tự nhiên sẽ tan biến!”

“Điểm này, người nhất định phải đồng ý với đệ tử!”

Ân Phán Oanh là một trong những người biết bí mật về Tụ Bảo Bồn trên người hắn, tuyệt đối không thể để nàng sớm thoát khỏi sự khống chế của dấu ấn nô lệ.

Không phải hắn sợ Ân Phán Oanh sẽ bán đứng mình, nhưng trong thực tế, bất kỳ tình huống nào cũng có thể xảy ra.

Nhỡ đâu có người sưu hồn Ân Phán Oanh thì sao?

“Không được!” Bạch Tượng lắc đầu, nói: “Khi cường giả Thần Hoàng cảnh đỉnh phong tiến giai lên Thần Đế cảnh, nếu trên người có dấu ấn nô lệ thì sẽ để lại khiếm khuyết Đại Đạo!”

“Đến lúc đó, cho dù tiến vào Thần Đế cảnh cũng sẽ không viên mãn!”

“Thế này đi, bản đế cũng tôn trọng yêu cầu của ngươi. Đợi đến khi tu vi của đệ tử mà ngươi nói đạt Thần Hoàng cảnh đỉnh phong tầng mười hai, ngươi hãy giúp nàng loại bỏ dấu ấn. Như vậy thì được chứ?”

“Được!” Hạ Nhân chắp tay: “Đệ tử nghe theo sư phụ!”

Sau khi giải trừ dấu ấn nô lệ rồi đột phá lên Thần Đế cảnh, so với tự mình giải trừ dấu ấn nô lệ khi đột phá Thần Đế cảnh, giữa hai việc này không chênh lệch quá nhiều thời gian.

“Sư phụ chờ một lát, đệ tử sẽ đưa người đó tới ngay!”

Trong lúc nói chuyện, Hạ Nhân nhìn về phía Ôn Bất Vãn!

Ôn Bất Vãn phất tay, Ân Phán Oanh lập tức bước ra từ một không gian tùy thân nào đó.

“Tốt... tốt... tốt...” Thần Đế đứng bật dậy khỏi chỗ ngồi, kích động bước một bước đến bên cạnh Ân Phán Oanh rồi nói: “Quả nhiên là thần cách Phật đạo bẩm sinh, ha ha ha ha... Đại Đạo Phật của ta cuối cùng cũng thành một đạo rồi!”

“Ngươi... ngươi tu luyện đạo pháp gì?” Bạch Tượng nhìn Ân Phán Oanh, mong đợi hỏi.

Ân Phán Oanh không trả lời mà nhìn về phía Hạ Nhân.

Ngay sau đó, Ân Phán Oanh lấy ra mười hai khối Phật đồ: “Tiền bối Thần Đế, đây là Phật pháp mà ta tu luyện!”

“Ừm?” Bạch Tượng Thần Đế nhìn mười hai khối Phật đồ, có chút ngơ ngác.